

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติ
ต่อวิชาภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบ CIPPA
กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS
Comparisons of Learning Achievement, Synthesis Thinking
and Attitude towards Erawan Stanza; Thai Language Class
for Matthayomsuksa 3 Students by Using CIPPA Model
and KWL PLUS Model

สุธิธิดา บรรณารักษ์¹
ญาณภัทร สีหะมงคล²
นุชชานา เหลืองอังกูร³

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยเสริมสร้างความสามารถทางการคิดของผู้เรียน และเป็นวิธีการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับการพัฒนาการคิดสังเคราะห์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยให้สูงขึ้น การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS 2) เปรียบเทียบการคิดสังเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 หลังเรียน ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 และ 3/6 โรงเรียนชุมพลโพธิพิสัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 102 คน ห้องเรียนละ 53 และ 49 คน ตามลำดับ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม(Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS จำนวนรูปแบบละ 15 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม

¹ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
² อาจารย์ ดร. ประจักษ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
³ อาจารย์ ดร. ประจักษ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เวลาเรียนรูปแบบละ 15 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.67 มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.88 3) แบบทดสอบวัดการคิดสังเคราะห์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.74 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.67 มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR-20) เท่ากับ 0.93 และ 4) แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.66 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α) เท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ Hotelling T^2 ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ข้อความและการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์หลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA มีการคิดสังเคราะห์ข้อความสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน

โดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูภาษาไทยนำไปใช้ในการเรียนการสอนทุกระดับชั้น

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA, การจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

ABSTRACT

The learning management of CIPPA model and KWL PLUS model was the procedure of learning and teaching activities with emphasis on student centered learning. can develop students' thinking abilities, and those approaches are the appropriate methods to gain Synthesis thinking abilities and attitude toward Thai language learning more highly. The purposes of this research were : 1) to compare learning achievement of Matthayomsuksa 3 students learning Erawan Staza; Thai language class before and after using CIPPA Model and KWL PLUS Model, 2) to compare synthesis thinking of Matthayomsuksa 3 students after learning by using CIPPA Model and KWL PLUS Model, 3) to compare learning achievement, synthesis thinking, and attitude towards Erawan staza; Thai Language learning class of Matthayomsuksa 3 students by using CIPPA Model and KWL PLUS Model. The sample consisted of 102 Matthayomsuksa 3 students whom studying in the second semester of the academic year 2011 of Chumpholphonphisai Phophisai School, Phonphisai District, The Secondary Educational Service Area Office 21. The target group comprised 49 and 53 students, obtained by using the Cluster Random Sampling technique. The research instruments included 1) 15 on CIPPA Model lesson plans following the classroom action research design, and 15 KWL PLUS Model designed lesson plans, 2) the achievement test consisted of 30 items with discriminating powers (B) ranging 0.20-0.67 and a reliability of 0.88, 3) the synthesis thinking test consisted of 30 items with item difficulty (p) ranging 0.41 – 0.74, item discrimination powers (r) ranging 0.22 – 0.67 and the reliability of 0.93, 4) the questionnaire with 20 items focusing on students' attitudes towards. Thai language learning with item discrimination (r) ranging 0.22-0.66 and the reliability of 0.92. The Hotelling T^2 was employed for testing hypotheses

The results of the study were as follows :

1. The learning achievement of Matthayomsuksa 3 students obtained after learning by using the CIPPA Model and KWL PLUS Model was higher than before at the level of significant .01.

2. The synthesis thinking ability of students obtained after learning by using the CIPPA Model and KWL PLUS Model did show the differences in production of unique communication and derivation of set of abstract relation

at the level of significant .01. Via the synthesis thinking ability of students obtained after learning by using the CIPPA Model was higher in Production of unique communication than KWL PLUS Model. The synthesis thinking ability of students obtained after learning by using the KWL LPUS Model was higher in Derivation of set of abstract relation than CIPPA Model. The other was not different.

3. The learning achievement, synthesis thinking, and attitude towards Thai Language learning of Matthayomsuksa 3 students by using CIPPA Model and KWL PLUS Model was not different.

In conclusion, learning management using CIPPA model and the KWL PLUS model is a learner centered approach which could develop learning-teaching Thai efficiently. The Thai teachers, therefore, should be encouraged and supported to implement it in learning-teaching Thai language at any grade level.

Keywords : CIPPA Learning Management , KWL PLUS Learning Management

บทนำ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด ความคิดที่มีคุณภาพย่อมเกิดจากการคิดที่เป็นกระบวนการ นั่นคือ ผู้คิดต้องมีทักษะการคิดที่ต้องหมั่นฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การฟัง การอ่านช่วยให้เกิดการรับรู้เรื่องราว การสอนการคิดให้แก่แก่นักเรียนขณะฟัง อ่าน พูด และเขียน จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้ให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 ก : 181) ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในปัจจุบัน จึงมีความมุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนมีลักษณะดังกล่าวเพื่อตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก โดยเฉพาะทักษะการคิดสังเคราะห์ เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมาก

จากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2553 ช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 3) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวนนักเรียนทั้งหมด 804,895 คน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.80 ซึ่งไม่ถึงร้อยละ 50 และถือว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำระดับโรงเรียนชุมพลโพธิ์พิสัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวนนักเรียนทั้งหมด 437 คน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.91 ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์จากเป้าหมายที่ตั้งไว้ร้อยละ 50 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2554 : Website) ปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการศึกษาภาษาไทยและทักษะการคิดของนักเรียน คือ วิธีการจัดการเรียนการสอน นั่นคือ การจัดการเรียนการสอนของครูในปัจจุบัน ยังไม่

เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ การคิด และการถ่ายโยงการเรียนรู้เท่าที่ควร เพราะครูจะต้องใช้การทุ่มเท และความพยายามที่จะพัฒนารูปแบบการสอนที่จะพัฒนากระบวนการคิดให้กับนักเรียน และครูบางคน ยังไม่เข้าใจการสอนที่พัฒนาการคิด ดังนั้น จึงเป็นปัญหาที่ยุ่ยาก ครูส่วนใหญ่จึงจัดการเรียนการสอนที่ เน้นทักษะพื้นฐาน คือ การอ่านและการจดจำเท่านั้น (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2551 : 8)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว มีวิธีจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาการคิดสังเคราะห์ พบว่ามีการสอนหลายวิธีที่ช่วยพัฒนาการคิดสังเคราะห์ และการสอนแบบ CIPPA เป็นวิธีสอนแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาในการฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ CIPPA เป็นรูปแบบการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีแนวทางในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ (ทศนา แคมมณี. 2542 : 1-17) ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคลื่อนไหวทางสติปัญญา เป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิดของผู้เรียน สามารถกระตุ้นให้สมองของผู้เรียนเกิดความเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้เรียนมีความจดจ่อในการคิด สนุกที่จะคิดผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอีกอย่างหนึ่งก็คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL PLUS ซึ่งเป็นกลวิธีที่พัฒนาต่อเนื่องมาจากวิธี KWL โดย Carr และ โอเกิ้ล (Carr and Ogle) ที่น่าสนใจคือ วิธี KWL PLUS สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการตั้งคำถาม ตลอดจนการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์สิ่งที่ตนเองคิดและสิ่งที่ตนเองรู้ให้กับผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องทีอ่านตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนผังความคิด และเขียนสรุปความเรื่องทีอ่านจากแผนผังความคิดนั้น ซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ KWL PLUS ขึ้นอยู่กับการถามคำถาม กระตุ้นให้นักเรียนตอบครุ ตลอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธี KWL PLUS เป็นกรอบในการอ่าน คิด ตอบ และเขียนสรุปความ (วัชรรา เล่าเรียนดี. 2549 : 144-146) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Carr and Ogle (1987 : 2) ซึ่งได้นำการสอนแบบ KWL PLUS ไปทดลองสอนกับนักเรียนเกรด 9 ทีเรียนอ่อน พบว่า นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจดีขึ้น และยังสามารถเขียนแผนภูมิความหมายและเขียนสรุปความได้ดีขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS
2. เพื่อเปรียบเทียบการคิดสังเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

วิธีการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมพลโพธิพิสัย อำเภอโพธิพิสัย จังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 387 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนชุมพลโพธิพิสัย อำเภอโพธิพิสัย จังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 104 คน จาก 2 ห้อง ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้จำแนกเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA

3.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.2 การคิดสังเคราะห์

3.2.3 เจตคติต่อวิชาภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำแนกเป็น 2 วิธี คือ

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIPPA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ จำนวน 15 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ จำนวน 15 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกเป็น 3 ชนิด คือ

2.1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ เป็นแบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2 แบบทดสอบการคิดสังเคราะห์ เป็นแบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30

ข้อ

2.3 แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ทั้งการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS โดยใช้ t-test (Dependent Samples)
2. เปรียบเทียบการคิดสังเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS โดยใช้ t-test (Independent Samples)
3. หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy}) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ วิธีการทางสถิติ Hotelling's T^2

สรุปผล

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ข้อความและการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์หลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA มีการคิดสังเคราะห์ข้อความสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน มีกิจกรรมที่หลากหลายโดยนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิด สติปัญญาของผู้เรียน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ ได้ลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างองค์ความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการจัดการและกระบวนการคิด ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว (ทิตนา แชมมณี. 2542 : 14 – 15) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดารัตน์ ไผ่พวงศ์ (2543 : 94 - 96) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบ ชิปปาโมเดล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นภายหลังการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีขั้นตอนในการดำเนินการให้นักเรียนฝึกคิดอย่างมีระบบ ขั้นตอนเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ สร้างองค์ความรู้ใหม่ให้นักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนระดมพลังสมอง เพื่อค้นหาพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้มาก่อนของเนื้อเรื่องที่จะอ่าน ขั้นการตั้งคำถามในสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ในสิ่งที่จะอ่าน พร้อมทั้งอ่านเรื่องตรวจสอบคำตอบจากการอ่านและตั้งคำถามเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับ สุมาลี ธนวุฒิศิวกรกุล (2541 : 72) กล่าวว่า เป็นขั้นตอนที่นักเรียนใช้ความคิดและตั้งคำถามเพื่อถามตนเองว่า ต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่านบ้าง การใช้คำถามจะเป็นการกำหนดเป้าหมายในการอ่านและเป็นเครื่องนำทางเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่าน ขั้นตอนการตอบคำถามสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านซึ่งสอดคล้องกับ ทิพสร มีปิ่น (2539 : 72) กล่าวว่า การฝึกตั้งคำถามเป็นการช่วยให้นักเรียนเรียนรู้วิธีอ่าน เพื่อความเข้าใจอย่างมีระบบ และสามารถถ่ายทอดทักษะการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้ ขั้นของการนำข้อมูลมาสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งมีประโยชน์ต่อนักเรียนคือ นักเรียนได้ฝึกทักษะการจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์จัดระบบของข้อมูล เพื่อสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ สุมาลี ธนวุฒิศิวกรกุล (2541 : 74) อมรศรี แสงส่องฟ้า (2545 : 112) และ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2545 : 47) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การใช้แผนภูมิรูปภาพความคิด จะช่วยพัฒนาสติปัญญาด้านความคิดอย่างมีระบบ มีข้อมูล เพื่อนำมาตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผล จับประเด็นสำคัญมาวิเคราะห์ แยกประเภท การจัดลำดับมาสังเคราะห์เป็นเรื่องราว การสรุปเรื่องจากการอ่านโดยนำประเด็นมาจากแผนภูมิรูปภาพความคิดมาเรียบเรียงเป็น

บรรยายหรือพรรณนา เพื่อให้ง่ายต่อการทบทวนพื้นฐานองค์ความรู้ เกิดความเข้าใจข้อมูลอย่างมีระบบยิ่งขึ้น

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ข้อความและการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์หลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA มีการคิดสังเคราะห์ข้อความสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA นอกนั้นไม่แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA เป็นรูปแบบการสอนที่เอื้อให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างและสังเคราะห์ความรู้ขึ้นเองที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งขั้นตอนการสอนเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ เน้นกิจกรรมเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล การอภิปราย การร่วมแสดงความคิดเห็น เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้ไปสู่การสรุปความรู้ทั้งหมดที่ได้รับ โดยการสรุปนั้นจะเน้นการสังเคราะห์ข้อความ สามารถนำไปใช้ได้จริงเหมาะสมกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวของ ผู้เรียน ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน โดยผู้เรียนจะใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องและเนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนรู้ เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเรียนบทเรียนใหม่ จากนั้นผู้เรียนอ่านเรื่องใหม่เพื่อตอบคำถามที่ตนเองสงสัย และอยากรู้เกี่ยวกับบทเรียนใหม่ให้ได้แล้วนำความสำคัญของเรื่องใหม่มาสรุปเป็นแผนผังความคิดเพื่อกระตุ้นความคิดของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและจำเนื้อหาได้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบถึงแม้จะมีลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน แต่ภาพรวมของกิจกรรมเน้นให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ ฝึกปฏิบัติและฝึกทักษะเพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ เน้นให้นักเรียนได้เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งสองแบบ โดยมีการจัดการเรียนรู้แบบรายบุคคล และเป็นกลุ่มย่อย นักเรียนได้ร่วมกันค้นคว้าหาคำตอบ ศึกษาหาความรู้ร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและให้ความรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรม ในการสอนทั้งสองแบบผู้วิจัยได้จัดชั่วโมงเรียน ให้ความสำคัญเท่ากัน ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย และเน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ให้มากที่สุดเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความคิด ความสามารถรวมทั้งความสามารถและประสบการณ์เดิมของนักเรียนทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับเดียวกัน ความรู้ที่ได้รับ

การสอนหรือทักษะที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาตามลำดับมีความใกล้เคียงกัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ เจตคติต่อวิชาภาษาไทย หลังเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ไปใช้และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพัฒนาการทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

1.2 ครูควรมีการเตรียมทั้งเนื้อหาและวิธีการ สื่ออุปกรณ์ บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม ต่าง ๆ ให้พร้อม สะดวกและง่ายต่อการหยิบใช้ ให้ครบต่อจำนวนของนักเรียน ควรเสนอแนะแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างพอเพียง เช่น ห้องสมุด หนังสือเรียน แบบฝึกหัด

1.3 ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุดและทั่วถึงทุกคน โดยให้นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ เพื่อให้สามารถค้นพบความรู้ สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

1.4 การจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีกระบวนการที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ในแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมที่หลากหลาย จึงจำเป็นต้องใช้เวลามากในบางกิจกรรม ครูผู้สอนควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมและติดตามการทำงานนอกเวลาของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

1.5 ในขั้นตอนการทดสอบเพื่อตรวจสอบความสามารถของนักเรียนรายบุคคล ครูต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงจะได้จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนทุกคน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และในหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มสาระอื่น ๆ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เนื้อหาการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

2.2 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2546 ก.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษา
แนวคิดและวิธีปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม. กรุงเทพฯ : บริษัท จูนพับลิชชิ่ง จำกัด, 2545.
- ทิพสร มีปิ่น. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยกลวิธี K-W-L Plus
กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- ทีศนา แชมมณี. “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลซิปปา (CIPPA
Model),” ครุศาสตร์จุฬามหาวิทยาลัย. 27(3) : 1-17 ; มีนาคม-มิถุนายน, 2542 ก.
- ประพันธ์ศิริ สุสรารัจ. การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทคนิคพรินติ้ง, 2551.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.
นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- สุดารัตน์ ไผ่พงคาวงศ์. การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้จัดการเรียนการสอน CIPPA
MODEL เรื่องเส้นขนานและความคล้าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- สุมาลี ธนวุฒิวรกุล. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจใน
การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี
K-W-L- Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- อมรศรี แสงส่องฟ้า. การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทะเลบก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.
- Carr,E and Ogle,D (1987). KWL PLUS (Know/what to know/learned). [ระบบออนไลน์].
แหล่งที่มา www.mims.logan.k12.ut.us/~bsimper/KWL.html.(23 ตุลาคม 2546).